

sin nådiga Proposition äskat i högst ringa mån kunna tillfredsställa detta behof, och vågar jag därför föreslå,

att Riksdagen måtte såsom understöd för sådana utdikningar och aftappningar i Norrbottens, Westerbottens, Wester-Norrlands, Jemtlands, Gefleborgs och Stora Kopparbergs län, samt Elfdahls, Fryksdahls, Jösse och Nordmarks härader i Wermlands län, hvarigenom frostländigheten inom orterna kan småningom afledas, under enahanda vilkor som tillförene äro bestämde, anslå en summa af 120,000 R:dr.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

P. Östman,
från Wester-Norrlands län.

Häruti instämmer:

P. U. Ljustin,
från Wester-Norrlands län.

N:o 95.

Af Herr **Nils Nilsson**: Om ändring i Kongl. Förordningen den 13 September 1790 angående vinterväghållningen.

Till följd af föregående Riksdagars underdåniga skrivelser och framställningar inkom Kongl. Maj:t till sistlidne Riksdag med nådig Proposition angående ändring i gällande stadgande rörande vinterväghållningen på landet; denna Nådiga Proposition med deri föreslagen lagförändring, ehuru efter mitt förmenande både med billighet och rättvisa öfverensstämmande, blef dock af Riksdagen icke antagen, hvadan jag tager mig

friheten, under åberopande af denna nådiga Proposition, vördsamt hemställa,

att Riksdagen för sin del ville, med ändring af föreskriften i Kongl. Förordningen den 13 September 1790 § 5 rörande vinterväghållningen, besluta på sätt i den Kongl. Propositionen är föreslaget, att, när i öfverensstämmelse med nämnda författning till vägarnes hållande i fargildt stånd vintertiden vid snöfall så kallade ploglag äro eller blifva inrättade, den för alla ploglagen i socknen eller häradet belöpande ersättning sammanslås och inom socknen eller häradet fördelas efter den allmänna grund, som gäller för debitering och uttagande af kommunalutskylder på landet.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm i Januari 1869.

Nils Nilsson.

N:o 96.

Af Herrar F. W. Åman, Sven Ersson m. fl.: Om anvisande af medel för ytterligare undersökningars anställande, rörande den ifrågasatta Frövi-Falu jernvägens lämpligaste sträckning m. m.

Vid sistlidet års riksdag lemnades utan afseende en då gjord framställning om anslag af allmänna medel för en fullständigare utredning, angående den redan derförinnan ifrågaställda så kallade Frövi-Falubanan, förnämligast på grund af den åsigt, som dervid förmådde göra sig gällande om företagets obetydliga vigt för landet, och att med framställningen blott åsyftades främjandet af enskildes fördelar på Statens bekostnad.

Bland dem, som yttrade sig emot det begärda anslaget beviljande, utlät sig dock tillika en utaf Första Kammarens ledamöter, att, om